

безпеки на транспорті, а також з метою належної реалізації державної технічної політики в агропромисловому комплексі пропонуємо:

1. Покласти вищезазначені функції, в тому числі реєстрації та обліку машин на Міністерство аграрної політики України.

2. Передати повноваження з надання адміністративних послуг, зокрема з реєстрації сільськогосподарської техніки, проведення техоглядів сільгосптехніки на місцеві органи виконавчої влади.

3. Внести зміни до законодавства, а саме до Закону України «Про дорожній рух» та Закону України «Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України».

Список використаних джерел:

1. Указ Президента України «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» // редакція від 21.01.2014.

2. Закон України «Про дорожній рух» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1993, № 31, ст. 338.

3. Закон України «Про систему інженерно-технічного забезпечення агропромислового комплексу України» // Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2006, N 47, ст. 464.

4. Положення Кабінету Міністрів України «про Міністерство інфраструктури України» // від 30 червня 2015 р. № 460.

5. Постанова Кабінету Міністрів України «Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади» // від 10 вересня 2014 р. № 442.

Малік Д.К.

курсант,

Науковий керівник: Коваль М.В.

професор,

Національного університету державної податкової служби України

ПРОБЛЕМАТИКА РЕГУЛЮВАННЯ ТА ЗАХИСТУ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ В МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ

На сучасній сходинці розвитку комп'ютерних технологій суспільство якомога ближче намагається підійти до інформаційного типу громадян. Інтернет мережа-це дуже гарна та зручна за використанням течія інформації, яка з одного боку сприяє розвитку наукової діяльності в наш час, але з іншого – піддає результати цієї

діяльності, зокрема й свою інтелектуальну власність, ризику бути незаконно використаними. Неспроможність забезпечити належний захист прав власності негативно відображається на міжнародному іміджі України і за несприятливих умов для інвестування складає низький показник високотехнологічного експорту на душу населення, за яким Україна відстає на досить великий відсоток від світової статистики. Нажаль в нашій країні досить байдужо та легковажно відносяться до цієї проблеми, так як на відміну від інших держав вже на даний момент така правова норма дуже гарно розвинена і підтримується суспільством. Актуальність теми полягає в тому, що в Україні все частіше постає питання про захист як авторських прав так і інтелектуальної власності. З поширенням комп'ютерних комунікацій полегшився доступ до об'єктів інтелектуальної власності, що дало унікальні можливості для поліпшення освіти, культурного обміну, інтенсивного духовного та інтелектуального розвитку.

Є багато вчених, які висловлюють свої думки стосовно порушення авторських прав у глобальній інформаційній мережі, але жоден з них не приділяє достатню кількість уваги саме на шляхи вирішення. В Україні існує досить велика нормативна база але, проблема не вирішується, тому що виявити кожного правопорушника неможливо. Щоб захистити свої права автори, які розміщують свої твори в Інтернеті можуть самі встановлювати заборони для скачування своїх творів, дозволяти скачувати їх за певну плату, або представляти інформацію за особистими вимогами.

Відповідно до ст. 41 Конституції України кожен має право володіти, користуватися, розпоряджатися своєю власністю, результатами своєї інтелектуальної, творчої діяльності. Стаття 54 Основного Закон гарантує громадянам свободу літературної, наукової і технічної творчості, захист інтелектуальної власності, їхніх авторських прав, моральних і матеріальних інтересів, які виникають у зв'язку з різними видами інтелектуальної діяльності. Стверджується, що кожен громадянин має право на результати своєї інтелектуальної, творчої діяльності; ніхто не може використовувати або поширювати їх без його згоди, за винятками, встановленими законом. На реалізацію цих норм повинні спрямовуватися всі можливі зусилля держави, адже власність – основа демократичного суспільства [1].

Коли в 2002 році Україна приєдналась до важливих міжнародних договорів, які відіграли значну роль у захисті інтелектуальної власності, такі як:

- Договору Всесвітньої організації інтелектуальної власності про авторське право;
- Міжнародної конвенції про охорону інтересів виконавців, виробників фонограм і організації мовлення;
- Договору Всесвітньої організації інтелектуальної власності про виконання і фонограми;
- Гаазької угоди про міжнародну реєстрацію промислових знаків;
- Договору про патентне право.

І в той час вона зробила важливий крок до захисту авторських прав в мережі інтернет. Загалом законодавство України про авторське право і суміжні права базується на Конституції України і складається із відповідних норм Цивільного кодексу України, Закону України «Про авторське право і суміжні права ст. 64», законів України «Про власність», «Про кінематографію», «Про телебачення і радіомовлення», «Про видавничу справу», та інших законів України, що охороняють особисті немайнові та майнові права суб'єктів авторського права і суміжних прав [5]. Також згідно з цим, Кабінет Міністрів видав декілька постанов, які стосуються безпосередньо інтелектуальної власності:

- Про внесення змін до деяких питань практики вирішення спорів, пов'язаних із захистом прав інтелектуальної власності деяких законодавчих актів України від 17.10.2012 № 12 [2].
- Законопроект щодо захисту авторського права і суміжних прав в інтернеті. від 21.10.2015 [3].
- Про внесення змін до закону про охорону інтелектуальної власності охорони особистого немайнового права і майнового права авторів та їх правонаступників від 16.10.2014 № 2-3, ст. 41 [4].

Але це був лише крок у бік покращення, який спрямований на захист прав робіт наукових співробітників. Нажаль, зараз досить занедбана система безпеки інтелектуальної власності в мережі інтернет та захист прав власності на будь-які академічні праці загалом. З часом, проблема щодо захисту прав в Інтернеті, відійшла на задній план, а згодом і зовсім згасла на фоні майнових та ціннісних проблем нашої країни. Але саме з цієї інтелектуальної

ланки суспільства, починається формуватися рівень досвідченості, як кожної особи окремо, так і всієї країни загалом.

Щодо подолання цієї проблеми, можна відокремити такі шляхи вирішення як прийняття нормативного акту, який би чітко прописував механізм реалізації протидії правопорушенням, що здійснюються за допомогою мережі Інтернет, та з уповноваженими компетентними органами, які будуть перевіряти та здійснювати наглядовий режим за кожною приватною роботою.

Розв'язати питання про зміст та об'єм авторських прав на розміщені в Інтернеті творів за умов міжнародного характеру цієї мережі та все більшої взаємозалежності країн, можливо лише шляхом докладання спільних зусиль всіх зацікавлених сторін: держав, міжнародних організацій та підприємств, що представляють як інтереси власників авторських прав, так і інтереси споживачів.

Також потрібно створити сталу систему нормативно-правових актів по посиленому захисту прав інтелектуального продукту з притаманними йому моделями.

Список використаних джерел:

1. Конституція України. Із змінами внесеними згідно із Законом України від 18.12.2004 р. / Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 41-54.

2. Про внесення змін до деяких питань практики вирішення спорів, пов'язаних із захистом прав інтелектуальної власності деяких законодавчих актів України від 17.10.2012 № 12. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/en/v0012600-12>.

3. Закону України Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо ліцензування та контролю за експортом, імпортом дисків для лазерних систем зчитування) від 02.03.2015 № 222. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/222-19>.

4. Про внесення змін до закону про охорону інтелектуальної власності охорони особистого немайнового права і майнового права авторів та їх правонаступників від 16.10.2014, № 2-3, ст. 41.

5. Про авторське право і суміжні права Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, N 13, ст. 64. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3792-12>.